یادداشت

روح‌الله لک علی‌آبادی
سخنگوی فراکسیون ورزش مجلس شورای اسلامی

خصوصی‌سازی واقعی راه‌حل استاندارد

سال‌هاست که درباره حرفه‌ای شدن فوتبال ایران صحبت می‌شود، اما تا زمانی که ساختار باشگاه‌های لیگ برتری بر پایه مدیریت دولتی و نیمه‌دولتی اداره شود، دستیابی به فوتبال حرفه‌ای بیش از آنکه یک برنامه عملی باشد، به یک شعار شباهت خواهد داشت. بدون تردید، بهترین راهکار برای اصلاح وضعیت فعلی باشگاه‌های فوتبال، خصوصی‌سازی واقعی و استاندارد آنهاست. اگر قرار است بخش خصوصی با اطمینان و انگیزه وارد عرصه ورزش شود، اولین گام حذف بوروکراسی پیچیده و دست‌وپاگیر اداری است. این بوروکراسی نه‌تنها مسیر فعالیت بخش خصوصی را در ورزش دشوار می‌کند، بلکه به مانعی جدی و حتی به پرتگاهی خطرناک برای سرمایه‌گذاران تبدیل شده است. طبیعی است که هیچ سرمایه‌گذاری حاضر نیست سرمایه خود را در مسیری قرار دهد که آینده آن در هاله‌ای از ابهام قرار دارد و روندهای اداری هر لحظه می‌تواند برنامه‌های اقتصادی او را با مشکل مواجه کند.
در حالی که بخش خصوصی می‌تواند با سرمایه‌گذاری در ورزش، نقش مهمی در توسعه زیرساخت‌های ورزشی ایفا کند و حتی با ساخت ورزشگاه‌های حرفه‌ای، بار سنگینی را از دوش دولت بردارد؛ موضوعی که بویژه در شرایط خاص اقتصادی کشور اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. بوروکراسی اداری نه‌تنها زمینه را برای حضور سرمایه‌گذاران فراهم نمی‌کند، بلکه در بسیاری از موارد باعث انصراف آنها از ادامه فعالیت می‌شود. نمونه روشن این مسأله، ورزشگاه چغابهرام شهردورود لرستان است که نزدیک به ۱۰ سال است نیمه‌کاره رها شده و در چنین شرایطی، به‌جای آنکه تکمیل و به بهره‌برداری برسد، به‌تدریج دچار استهلاک شده است. البته تشویق بخش خصوصی برای سرمایه‌گذاری در ورزش، نیازمند برنامه‌ریزی و اتخاذ سیاست‌های هوشمندانه است. حتی می‌توان با تدوین الگوهایی مانند مشارکت ۸۰ به ۲۰، شرایطی را فراهم کرد که هم پروژه‌های ساخت ورزشگاه‌ها مطابق برنامه پیش بروند و هم درآمدزایی باشگاه‌ها به جریان بیفتد. نباید فراموش کرد که بخش خصوصی با هدف کسب درآمد سرمایه‌گذاری می‌کند و به همین دلیل، برای دستیابی به اهداف خود ناچار است بر اساس برنامه، اصول اقتصادی و مدیریت هدفمند حرکت کند. در مقابل، زمانی که منابع دولتی در اختیار باشگاه‌ها قرار می‌گیرد، حتی در صورت محقق نشدن اهداف تعیین‌شده، نه‌تنها خبری از درآمدزایی نیست، بلکه مدیران باشگاه‌ها نیز در قبال هزینه‌های انجام‌شده پاسخگوی عملکرد خود نیستند. نتیجه چنین رویکردی، هدررفت منابع و افزایش زیان انباشته‌ای است که امروز به یکی از مهم‌ترین تهدیدهای فوتبال ایران تبدیل شده است.
بی‌شک اگر قرار است اتفاقات نامطلوب گذشته در فوتبال ایران تکرار نشود، باید میدان بیشتری در اختیار بخش خصوصی قرار گیرد. حتی می‌توان با اعطای امتیازها و مشوق‌های ویژه، سرمایه‌گذاران را به ساخت زیرساخت‌های اختصاصی و استاندارد ترغیب کرد تا باشگاه‌های فوتبال ایران نیز به‌تدریج از شکل سنتی فاصله گرفته و به معنای واقعی کلمه، به باشگاه‌هایی حرفه‌ای و درآمدزا تبدیل شوند.

«ایران» هشدار وزیر ورزش درباره **غفلت از خصوصی‌سازی فوتبال** باشگاهی را بررسی می‌کند

مستطیل سبز در محاصره خصولتی‌ها

سینا حسینی/ گلایه صریح وزیر ورزش و جوانان از هزینه‌های سرسام‌آور باشگاه‌های فوتبال و نبود شفافیت مالی، بار دیگر یکی از مهم‌ترین معضلات فوتبال ایران را به صدر اخبار بازگرداند؛ معضلی که سال‌هاست کارشناسان، مدیران و حتی هواداران نسبت به آن هشدار می‌دهند، اما همچنان اراده‌ای جدی برای اصلاح آن مشاهده نمی‌شود. واقعیت این است که فوتبال باشگاهی ایران بیش از آن که از کمبود استعداد یا ضعف فنی آسیب ببیند، از ساختار مدیریتی و اجرای ناقص خصوصی‌سازی ضربه خورده است.
امروزه فوتبال حرفه‌ای در جهان بر پایه یک اصل ساده اداره می‌شود؛ باشگاه‌ها باید متناسب با درآمدهای خود هزینه کنند. این اصل، زیربنای اقتصاد فوتبال در کشورهای توسعه‌یافته به شمار می‌رود. باشگاه‌ها از طریق فروش بلیت، حق پخش تلویزیونی، تبلیغات محیطی، جذب اسپانسر، فروش محصولات، فعالیت‌های تجاری و ترانسفر بازیکنان درآمد کسب کرده و متناسب با منابع مالی خود، برای جذب بازیکنان و توسعه زیرساخت‌ها برنامه‌ریزی می‌کنند. در فوتبال ایران، اما این قاعده سال‌هاست که نادیده گرفته شده است. بسیاری از باشگاه‌ها بدون برخورداری از منابع درآمدی پایدار، قراردادهای نجومی منعقد می‌کنند و هر فصل برای عقب نماندن از رقبا، میزان هزینه‌های خود را به شکل تصاعدی افزایش می‌دهند. در حالی که بخش قابل‌توجهی از این باشگاه‌ها نه کاملاً دولتی هستند و نه به معنای واقعی خصوصی؛ بلکه در قالب ساختاری موسوم به «خصولتی» فعالیت می‌کنند. خصوصی‌سازی در فوتبال ایران، بیش از آنکه یک فرآیند اقتصادی باشد، به یک واگذاری صوری شباهت دارد. در چنین شرایطی، باشگاه‌ها همچنان از منابع عمومی بهره می‌برند و مدیران باشگاه‌ها نیز نگرانی چندانی درباره افزایش بدهی‌ها و زیان‌های انباشته ندارند. محصول چنین تفکری، شکل‌گیری چرخه‌ای معیوب است که در آن، افزایش هزینه‌ها به یک رویه عادی تبدیل شده و هیچ سازوکار مشخصی برای کنترل منابع و مصرف بودجه وجود ندارد. یکی از مهم‌ترین پیامدهای خصوصی‌سازی ناقص، از بین رفتن اصل رقابت عادلانه است. باشگاهی که به منابع عمومی دسترسی دارد، بدون دغدغه مالی وارد بازار نقل‌وانتقالات می‌شود و هزینه‌های سنگین و نجومی را به بدنه آسیب‌پذیر باشگاه تحمیل می‌کند. در مقابل، باشگاه‌های خصوصی که مجبورند براساس درآمدهای واقعی خود فعالیت کنند، توان رقابت را با چنین مجموعه‌هایی ندارند. این نابرابری، به‌تدریج باعث حذف سرمایه‌گذاران واقعی از فوتبال خواهد شد تا باشگاه‌های خصوصی قربانی خصولتی‌ها شوند. سرنوشت برخی باشگاه‌های خصوصی در سال‌های گذشته، سند روشنی بر این واقعیت است. باشگاه‌هایی مانند داماش گیلان، استیل‌آذین تهران، راه‌آهن، پاس همدان و نفت تهران، سیاه‌جامگان، پیام مشهد و شیرین فراز کرمانشاه هر یک در مقطعی با سرمایه‌گذاری بخش خصوصی یا مدل‌های متفاوت مدیریتی فعالیت کردند، اما به دلیل مشکلات مالی، نبود درآمدهای پایدار، بدهی‌های انباشته و ناتوانی در رقابت با باشگاه‌های برخوردار از حمایت‌های غیرشفاف، یا به‌طور کامل منحل شدند یا از سطح اول فوتبال ایران کنار رفتند. این تجربه نشان می‌دهد که بدون ایجاد شرایط برابر و اصلاح ساختار اقتصادی فوتبال، حضور بخش خصوصی واقعی در این عرصه با چالش‌های جدی مواجه خواهد شد.
نبود شفافیت مالی نیز یکی دیگر از چالش‌های جدی فوتبال باشگاهی ایران است. زمانی که صورت‌های مالی باشگاه‌ها به‌صورت دقیق منتشر نمی‌شود و میزان درآمدها و هزینه‌ها در هاله‌ای از ابهام قرار می‌گیرد، زمینه برای سوءمدیریت، تصمیمات غیرکارشناسی و حتی در برخی موارد، فساد فراهم می‌شود. در چنین فضایی، برخی مدیران بدون پاسخگویی درباره عملکرد مالی خود، تنها به دنبال کسب نتایج کوتاه‌مدت هستند و مسئولیتی در قبال آینده باشگاه احساس نمی‌کنند.
در کنار مشکلات مالی، بی‌توجهی به توسعه زیرساخت‌ها نیز به یکی از آسیب‌های جدی فوتبال ایران تبدیل شده است. بخش قابل‌توجهی از منابع باشگاه‌ها صرف جذب بازیکنان و مربیان می‌شود، اما سرمایه‌گذاری در حوزه‌هایی مانند آکادمی‌های فوتبال، استادیوم‌های استاندارد، مراکز تمرینی و استعدادیابی در اولویت قرار نمی‌گیرد. این در حالی است که باشگاه‌های موفق جهان، بخش مهمی از درآمدهای خود را صرف توسعه زیرساخت‌ها می‌کنند تا بتوانند در بلندمدت به سودآوری برسند.
ادامه این روند، تبعات جبران‌ناپذیری برای فوتبال ایران به همراه خواهد داشت. افزایش بدهی‌ها، ورشکستگی تدریجی باشگاه‌ها، فرار سرمایه‌گذاران بخش خصوصی، کاهش کیفیت رقابت‌ها، گسترش بی‌انضباطی مالی و وابستگی بیشتر باشگاه‌ها به منابع عمومی، تنها بخشی از پیامدهای تداوم وضعیت کنونی است.
از سوی دیگر، ادامه این شرایط می‌تواند شکاف میان فوتبال ایران و فوتبال حرفه‌ای جهان را عمیق‌تر کند. در حالی که باشگاه‌های بزرگ دنیا به سمت خودکفایی اقتصادی حرکت می‌کنند، فوتبال ایران همچنان درگیر مشکلات ابتدایی مدیریت مالی است. بنابراین طبیعی است که چنین ساختاری در عرصه بین‌المللی نیز توان رقابت نخواهد داشت. بدون تردید، اصلاح ساختار فوتبال باشگاهی ایران بدون اجرای واقعی خصوصی‌سازی امکان‌پذیر نیست. خصوصی‌سازی زمانی معنا پیدا می‌کند که مالکیت باشگاه‌ها به بخش خصوصی واقعی واگذار و منابع درآمدی پایدار ایجاد شود، همچنین مدیران در برابر عملکرد خود پاسخگو باشند و اصل شفافیت به یک الزام غیرقابل‌انکار تبدیل شود.
فوتبال ایران امروز بیش از هر زمان دیگری به یک جراحی بزرگ نیاز دارد. اگر این جراحی، همانند سال‌های گذشته به تعویق بیفتد، هزینه‌های سنگین ناشی از سوءمدیریت و خصوصی‌سازی ناقص، نه‌تنها باشگاه‌ها بلکه آینده فوتبال کشور را نیز با تهدیدی جدی مواجه خواهد کرد.

عکس: فدراسیون فوتبال

علایی‌مقدم، مدیرعامل باشگاه شمس‌آذر در گفت‌وگو با «ایران»:

خصوصی‌سازی واقعی باشگاه‌ها، بار دولت را سبک‌تر می‌کند

پریسا غفاری/ خصوصی‌سازی در فوتبال حرفه‌ای یکی از مهم‌ترین راهکارهای توسعه اقتصادی باشگاه‌ها و کاهش وابستگی آنها به منابع عمومی است. در بسیاری از کشورهای صاحب فوتبال، باشگاه‌ها با تکیه بر سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، درآمدهای تجاری، حق پخش تلویزیونی، توسعه زیرساخت‌ها و فعالیت آکادمی‌ها، مسیر رشد و سودآوری را دنبال می‌کنند.

حمید علایی‌مقدم، مدیرعامل باشگاه شمس‌آذر قزوین، در گفت‌وگو با «ایران» با اشاره به موانع خصوصی‌سازی در فوتبال ایران بر ضرورت فراهم شدن بسترهای لازم از سوی دولت تأکید کرد و گفت: «واگذاری واقعی باشگاه‌ها به بخش خصوصی می‌تواند بسیاری از مشکلات مدیریتی و اقتصادی فوتبال کشور را برطرف کند.» او درباره مزایای واگذاری باشگاه‌ها به بخش خصوصی توضیح داد: «انتقال مالکیت به بخش خصوصی مزایای مختلفی دارد؛ اول اینکه بار دولت سبک‌تر می‌شود؛ به این معنا که دولت دیگر مجبور نیست به صورت مستقیم در امور باشگاه‌ها دخالت کند و می‌تواند صرفاً نقش نظارتی و کنترلی داشته باشد.
از سوی دیگر، فردی که در حوزه ورزش سرمایه‌گذاری می‌کند، باید بتواند از سرمایه‌گذاری خود درآمد کسب کند و به سود برسد.»
مدیرعامل شمس‌آذر یکی از مهم‌ترین چالش‌های باشگاه‌های خصوصی را موضوع حق پخش تلویزیونی دانست و در این‌باره گفت: «یکی از مشکلات عمده باشگاه‌های خصوصی، موضوع حق پخش تلویزیونی است که بخش قابل‌توجهی از درآمد باشگاه‌های ورزشی را تشکیل می‌دهد، اما هنوز در این زمینه به جمع‌بندی نرسیده‌ایم.» علایی‌مقدم با اشاره به عملکرد شمس‌آذر در فوتبال ایران، رقابت میان باشگاه‌های خصوصی و خصولتی را نابرابر توصیف کرد و توضیح داد: «در لیگ فوتبال ایران، متأسفانه تیم‌های خصولتی هزینه‌های سرسام‌آوری انجام می‌دهند و ما به‌عنوان یک باشگاه خصوصی، با جنگی نابرابر روبه‌رو هستیم. به همین دلیل، تنها راه ما استفاده از استعدادهای جوان آکادمی و انتقال آنها برای کسب درآمد است. از نظر زیرساختی نیز با مشکلات متعددی مواجه هستیم و از این مسیر نمی‌توانیم درآمد قابل‌توجهی داشته باشیم.»

او خصوصی‌سازی را راهکاری مؤثر برای اصلاح ساختار مدیریتی باشگاه‌ها دانست: «خصوصی‌سازی علاوه بر ایجاد توازن در منابع مالی تیم‌ها و کاهش قراردادهای نجومی، می‌تواند به کاهش سوءمدیریت نیز کمک کند؛ چراکه بسیاری از باشگاه‌ها از مدیران غیرورزشی استفاده می‌کنند یا مدیرانی در رأس آنها قرار می‌گیرند که علاقه و شناخت کافی نسبت به ورزش ندارند.» مدیرعامل شمس‌آذر در پایان درباره وضعیت استقلال و پرسپولیس توضیح داد: «خصوصی‌سازی استقلال و پرسپولیس برای هیچ سرمایه‌گذار خصوصی درآمدزا نیست؛ زیرا اولین شرط خصوصی‌سازی یک باشگاه ورزشی، تعیین‌تکلیف بدهی‌های انباشته سال‌های گذشته است. آمار و ارقام نشان می‌دهد این دو باشگاه از سال‌های گذشته بدهی‌های سنگینی بر دوش دارند و همین بدهی‌ها در عمل به مانعی جدی برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی تبدیل شده است.»

> خصوصی‌سازی استقلال و پرسپولیس برای هیچ سرمایه‌گذار خصوصی درآمدزا نیست؛ زیرا اولین شرط خصوصی‌سازی یک باشگاه ورزشی، تعیین‌تکلیف بدهی‌های انباشته سال‌های گذشته است

عکس: فدراسیون فوتبال

بانک پارسیان

آگهی مناقصه

«خرید، تحویل، نصب و راه‌اندازی ۴ عدد لایسنس (Licence) یک‌ساله تجهیزات شبکه به‌همراه ۱۲ ماه گارانتی و پشتیبانی رایگان (پروژه شماره ۶۰۰۴ کارفرما)»

۱- شماره مناقصه: ۱۳۱۷۱۲ نوع مناقصه: عمومی یک مرحله‌ای
۲- نوبت: اول
۳- مناقصه‌گزار: بانک پارسیان به نشانی تهران، شهرک قدس(غرب)، بلوار شهید فرحزادی، نبش خیابان زرافشان غربی، پلاک ۴، ادارات مرکزی بانک پارسیان، طبقه سوم، مدیریت پشتیبانی، اتاق ۳۰۲، واحد کارپردازی؛
۴- موضوع مناقصه: «خرید، تحویل، نصب و راه‌اندازی ۴ عدد لایسنس (Licence) یک‌ساله تجهیزات شبکه به‌همراه ۱۲ ماه گارانتی و پشتیبانی رایگان (پروژه شماره ۶۰۰۴ کارفرما)»؛
۵- مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: مبلغ ۱۲،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال (یک میلیارد و دویست میلیون تومان)؛
۶- نوع تضمین شرکت در مناقصه: ضمانت‌نامه معتبر بانکی (مطابق شرایط اعلامی در کاربرگ مناقصه) یا چک تضمین‌شده بانکی بدون قید و شرط در وجه بانک پارسیان و یا واریز نقدی به‌شماره حساب ۲۰۱-۱۲۳۴۵۶۷۸-۶۰۷ با شناسه واریز ۱۰۰۰۱۲۰۱ به‌نام بانک پارسیان بابت شرکت در مناقصه؛
۷- هزینه خرید اسناد مناقصه: ۴،۲۰۰،۰۰۰ ریال معادل چهارصد و بیست هزار تومان، واریز به‌حساب شماره ۲۰۱-۱۲۳۴۵۶۷۸-۶۰۷ بانک پارسیان با شناسه واریز ۱۰۰۰۱۲۰۱ بابت هزینه خرید اسناد مناقصه با عنوان «خرید، تحویل، نصب و راه‌اندازی ۴ عدد لایسنس (Licence) یک‌ساله تجهیزات شبکه به‌همراه ۱۲ ماه گارانتی و پشتیبانی رایگان (پروژه شماره ۶۰۰۴ کارفرما)»؛
۸- مکان، زمان (مهلت) و نحوه دریافت اسناد مناقصه: اشخاص حقیقی یا حقوقی واجد شرایط که تمایل به شرکت در مناقصه دارند می‌توانند اسناد مناقصه را از ساعت ۰۸:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۶ تا ساعت ۱۶:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۳۱ از مدیریت پشتیبانی مناقصه‌گزار به نشانی ذکرشده در بالا، دریافت نمایند.
۹- مکان، زمان (مهلت) و نحوه تحویل پیشنهادها: پیشنهاددهنده باید پیشنهاد خود را به‌همراه ضمائم و در پاکت‌های جداگانه به‌شرح مندرج در اسناد شرکت در مناقصه، تا ساعت ۱۲:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۵ به‌همراه نامه به دبیرخانه ادارات مرکزی بانک پارسیان به نشانی صدرالذکر تسلیم نموده و رسید دریافت نمایند.
۱۰- تطبیق موضوع اساسنامه ابرازی از سوی اشخاص حقوقی/ مجوز فعالیت ابرازی از سوی اشخاص حقیقی، با موضوع مناقصه الزامی است.

پارسیان بانک ایرانیان

پرسی ایران گاز

آگهی مزایده عمومی
فروش ۱۵۰،۰۰۰ عدد
سیلندر گاز مایع عراقی

شرکت پرسی ایران گاز (سهامی عام) در نظر دارد تعداد ۱۵۰،۰۰۰ عدد سیلندر گاز مایع عراقی (به‌صورت کامل یا منفصله) را که در حال حاضر در فرآیند تولید قرار داشته و حسب برنامه تولید، تکمیل و آماده تحویل آنها به‌صورت تدریجی و متناسب با ظرفیت و برنامه تولید کارخانه انجام خواهد شد، از طریق مزایده عمومی به‌فروش برساند.
لذا از تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی واجد شرایط و متقاضی خرید مزایده به مدت ۷ روز از تاریخ انتشار این آگهی جهت بازدید از سیلندرهای موضوع مزایده به آدرس‌های زیر مراجعه نمایند:
۱. کارخانه پرسی سیلندر، واقع در قزوین، شهرک صنعتی البرز، خیابان ابن‌سینا، حکمت پنجم.
۲. دفتر شرکت پرسی ایران گاز، واقع در تهران، خیابان سپهبد قرنی، خیابان برادران شهید شاداب، پلاک ۹، واحد بازرگانی و بازاریابی.
۳. وب‌سایت شرکت: www.persiirangas.ir
متقاضیان جهت کسب اطلاعات بیشتر می‌توانند با شماره تلفن ۸۸۹۰۰۱۴۱-۰۲۱ داخلی ۱۱۳۱ (آقای قربانی) و یا شماره همراه ۰۹۱۸۰۰۱۶۹۰۳ (آقای رضایی، مدیر کارخانه) تماس حاصل نمایند.
توضیح: تعداد ۱۵۰،۰۰۰ عدد سیلندر موضوع مزایده، به‌صورت تدریجی و حسب ظرفیت و برنامه کارخانه، تولید و تحویل خواهد شد و زمان قطعی تکمیل و تحویل کل مقدار موضوع مزایده قابل تعیین و تعهد در زمان انتشار آگهی نمی‌باشد.
روابط عمومی شرکت پرسی ایران گاز
شناسه: ۲۲۵۱۷۸۸ - میم الف: ۱۶۱۰

شهرداری نوشهر

فراخوان عمومی شناسایی سرمایه‌گذاران و دریافت پیشنهادهای اولیه سرمایه‌گذاری

محل پروژه: مجتمع توریستی فرهنگی سیترا مطابق دستورات ناظرین شهرداری می‌باشد.

فرصت‌های سرمایه‌گذاری

۱	احداث پارکینگ طبقاتی در ملک جنب بازار روز
۲	توسعه منطقه نمونه گردشگری سیترا
۳	احداث و بهره‌برداری از کارخانه تولید محصولات بتنی در ملک جنب انبار شهرداری
۴	طراحی، اجرا و بهره‌برداری از سامانه هوشمندسازی ورودی و خروجی منطقه سیترا
۵	توسعه، تجهیز و بهره‌برداری از کشتارگاه و مجموعه بسته‌بندی محصولات پروتئینی
۶	احداث، تجهیز و بهره‌برداری از اسکله و ماریناى گردشگری در منطقه کپورچال

مدارک مورد نیاز متقاضیان:
• مشخصات کامل متقاضی و اطلاعات تماس
• خوداظهاری توانایی مالی متناسب با موضوع سرمایه‌گذاری
• پیشنهاد اولیه مدل مشارکت و نحوه سرمایه‌گذاری
• معرفی اجمالی و رزومه فعالیت‌های مرتبط
• طرح، ایده یا برنامه اولیه اجرای پروژه
مهلت اعلام آمادگی و ارائه مستندات: یکشنبه ۱۴۰۵/۰۵/۱۸ الی ۱۴۰۵/۰۶/۰۵ می‌باشد.
کسب اطلاعات بیشتر:
۱- فرهاد شیخ اسلامی ۰۹۱۱۱۹۳۴۸۹۴
۲- سامان خواجوند ۰۹۳۷۱۷۹۹۵۵۳
۳- مهدی قاسمی ۰۹۱۱۸۶۴۵۷۶۶
کد پستی: ۴۶۵۱۷۶۷۵۴۴
شناسه: ۲۲۵۱۳۸۵
جعفر قمی - شهردار نوشهر

صبانور

آگهی برگزاری مناقصه عمومی
تأمین، ساخت، نصب، تست، راه‌اندازی و تحویل پروژه افزایش مسیر حرکت طولی جرثقیل سقفی ۵ تن طبقه سوم سازه TG کارخانه گندله‌سازی همدان

شرکت توسعه معدنی و صنعتی صبانور در نظردارد تأمین، ساخت، نصب، تست، راه‌اندازی و تحویل پروژه افزایش مسیر حرکت طولی جرثقیل سقفی ۵ تن طبقه سوم سازه TG کارخانه گندله‌سازی خود، واقع در استان همدان را به شرکت واجد شرایط واگذار نماید، لذا متقاضیان واجد شرایط می‌توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر با شماره ۲۷۶۴۵۰۰۰-۰۲۱ داخلی ۲۲۸۷ تماس گرفته و یا به آدرس اینترنتی www.sabanour.com قسمت فراخوان - مناقصه مراجعه نمایند و پاکات خود را مطابق شرایط مناقصه با ورود به سامانه تأمین‌کنندگان صبانور به‌صورت دربسته مهر و موم شده، از تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۶ تا ۱۴۰۵/۰۶/۰۳ به آدرس سعادت آباد نرسیده به خروجی هاشمی رفسنجانی شرق - خیابان ۲۶ (حق طلب غربی) پلاک ۴۹ - طبقه دوم (دبیرخانه) تحویل نمایند.
مناقصه‌گزار اختیار کامل در زمینه رد یا قبول هر یک یا تمامی پیشنهادات را داشته و هیچ‌گونه ادعا و اعتراضی در این زمینه مسموع نخواهد بود و به پیشنهادهای مشروط، مبهم و فاقد ضمانت شرکت در مناقصه و همچنین به پیشنهادهایی که بعد از مدت مقرر در آگهی واصل شود ترتیب اثر داده نخواهد شد.